

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองกับระดับความชอบพอคู่สนทนา และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการเปิดเผยตนเองระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกันและระหว่างคู่สนทนาต่างเพศ

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาที่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษามีต่อคู่สนทนา
2. ระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษามีต่อคู่สนทนา
3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองที่นิสิตนักศึกษาเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตนกับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษามีต่อคู่สนทนาของตนมีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อนิสิตนักศึกษาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษากับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษามีต่อคู่สนทนาของตน
4. ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกัน นิสิตนักศึกษาหญิงเปิดเผยมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย
5. ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาต่างเพศกัน ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาหญิงและนิสิตนักศึกษาชายไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-4 ทั้งชายและหญิง ผู้เคยใช้โปรแกรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อโต้ตอบกับคู่สนทนาที่ไม่เคยเห็นรูปและไม่เคยพบหน้ากันมาก่อน เป็นเวลานานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนามาตรวัดเพื่อใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
2. มาตรวัดระดับของการเปิดเผยตนเอง 2 ชุด แบ่งเป็น
 - 2.1 มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่กลุ่มตัวอย่างเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตน
 - 2.2 มาตรวัดระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อกลุ่มตัวอย่างตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
3. มาตรวัดระดับความชอบพอที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสุ่มแจกแบบสอบถามแก่นิสิตนักศึกษาตามความสมัครใจ จำนวน 380 ชุด ทั้งนี้ในการทำแบบสอบถามผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ถึงบุคคลเพียง 1 คนที่ผู้ตอบแบบสอบถามติดต่อสนทนาด้วยโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานไม่ต่ำกว่า 1 เดือน โดยที่ไม่เคยเห็นรูปและไม่เคยพบหน้ากันมาก่อน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด จากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามซึ่งผู้ตอบมีคุณสมบัติตรงตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการทุกประการและเป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทุกข้อคำถาม รวมทั้งสิ้นจำนวน 300 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทำโดยการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาค่าทางสถิติในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation, r) ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 2 ทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation, r) ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 3 ทดสอบโดยใช้ค่า t (t-value) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตนกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความชอบพอกที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อคู่สนทนาของตน

สมมติฐานที่ 4 ทดสอบโดยใช้ t-test แบบ Independent Samples เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกัน

สมมติฐานที่ 5 ทดสอบโดยใช้ t-test แบบ Independent Samples เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่ต่างเพศกัน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า

1. ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษามีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับระดับความชอบพอกที่นิสิตนักศึกษามีต่อคู่สนทนา ($r = .40, p < .001$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษาที่มีต่อคู่สนทนา ($r = .38$, $p < .001$) ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองที่นิสิตนักศึกษาเปิดเผยต่อคู่สนทนาของตนกับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษาที่มีต่อคู่สนทนาของตนมีค่าสหสัมพันธ์ไม่แตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองที่คู่สนทนาเปิดเผยต่อนิสิตนักศึกษาตามการรับรู้ของนิสิตศึกษากับระดับความชอบพอนิสิตนักศึกษาที่มีต่อคู่สนทนาของตน ผลการวิจัยดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกัน นิสิตนักศึกษาหญิงมีระดับการเปิดเผยตนเองไม่แตกต่างจากนิสิตนักศึกษาชาย ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาต่างเพศกัน ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาหญิงและนิสิตนักศึกษาชายแตกต่างกัน ซึ่งไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาชายสูงกว่าระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาหญิง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการเปิดเผยตนเองในการสื่อสารแบบเผชิญหน้ากับการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตว่าในการสื่อสารรูปแบบใดที่ส่งเสริมให้เกิดการเปิดเผยตนเองมากกว่ากัน และควรศึกษาเปรียบเทียบว่าการเปิดเผยตนเองในการสื่อสารรูปแบบใดที่ทำให้เกิดความชอบพอรหว่างคู่สนทนาได้มากกว่ากันด้วย

2. ควรมีการวัดระดับของการเปิดเผยตนเองโดยที่ให้คู่สนทนาทั้งสองฝ่ายได้ประเมินระดับการเปิดเผยตนเองและประเมินระดับการเปิดเผยตนเองของคู่สนทนาตามการรับรู้ของตน เพื่อจะสามารถนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกันได้